

Ενάντια στα δάση συμφερόντων της Αττικό Μετρό

Η Αττικό Μετρό μέσα στον Αύγουστο, με την πανεπιστημιακή κοινότητα απύουσα, περιέφραξε με λαμαρίνες μια μεγάλη έκταση εντός του δάσους της Πανεπιστημιούπολης για την κατασκευή του ομώνυμου σταθμού. Η έκταση αυτή περιλαμβάνει έναν μεγάλο αριθμό από μεγάλα δέντρα (κυρίως πεύκα και ευκαλύπτους) που θα κοπούν, όπως έγινε και για να κατασκευαστούν και οι έξοδοι των σταθμών, αλλάζοντας για πάντα τη φύση της συγκεκριμένης περιοχής.

Την ώρα που οι φωτιές της καπιταλιστικής ανάπτυξης κατατρώνε τον δασικό πλούτο για να δημιουργήσουν νέα πεδία κερδοφορίας, κράτος και κεφάλαιο με κάθε τους επιλογή δείχνουν την διάθεση λεηλασίας ακόμα και της τελευταίας σπιθαμής δάσους. Ανεμογεννήτριες εμφανίζονται σε όλα τα βουνά που είχανε καεί τα προηγούμενα χρόνια (Γεράνια, Ελικώνας, Εύβοια, κ.α.). Εγκαταστάσεις φωτοβολταϊκών αδειοδοτούνται σε πλαγιές και κάμπους που το κράτος "αδυνατεί" να κατασβέσει τις φωτιές (π.χ. Βόλος). Ξενοδοχειακές μονάδες εγκρίνονται σε παραθαλάσσιες τουριστικές περιοχές που οι φωτιές αφήνονται να καίνε για μέρες (π.χ. Ρόδος, Κέρκυρα). Σε κάποιες περιπτώσεις είναι τέτοια η έκταση της καταστροφής, δίνοντας έτσι την δυνατότητα λεηλασίας για τους εξουσιαστές, ώστε όλα τα παραπάνω μπορούν να χωρέσουν σε μια ενιαία καμένη περιοχή (π.χ. Εύβοια).

Η Αττική είναι μια περιοχή που κάθε καλοκαίρι χάνει ένα κομμάτι του φυτικού και ζωικού της πλούτου. Πάρνηθα, Πεντέλη, Υμηττός, όρος Πατέρα, Σαρωνίδα, ΒΑ Αττική έχουν καεί από τουλάχιστον μια φορά τα τελευταία χρόνια και στα καμένα έχουν φυτρώσει οικισμοί και ανεμογεννήτριες, εκτοπίζοντας ανθρώπινες και μη ζωές και υποβαθμίζοντας την ποιότητα ζωής στην μητρόπολη. Το τελευταίο ανάχωμα για μια ελάχιστα καλύτερη ποιότητα ζωής στην πόλη είναι η ποσότητα και η κατανομή του αστικού πρασίνου. Το κράτος έδειξε ότι έχει συνέχεια και στη διαχείριση του πρασίνου της Αθήνας, αφού ανεξαρτήτως κυβέρνησης, οι συνολικές εκτάσεις του μειώνονται όλο και περισσότερο. Τα τελευταία χρόνια, Μητσοτάκης, Μπακογιάννης και λοιποί συγγενείς και φίλοι είναι σαν να έχουν κηρύξει τον πόλεμο στα εναπομείναντα δέντρα της Αθήνας. Μέχρι και το πολυδιαφημιζόμενο μητροπολιτικό πάρκο του Ελληνικού που θα άλλαζε την μορφή της πρωτεύουσας κάνοντας την περιβαλλοντικά φιλικότερη, κατέληξε real estate του Λάτση και το δημόσιο πράσινο, ιδιωτικοί κήποι για πολυτελείς κατοικίες.

Για τις ήδη υπάρχουσες εκτάσεις πρασίνου του αστικού ιστού, οι εξουσιαστές έχουν εφεύρει τον όρο της ανάπλασης, που στην πραγματικότητα εμπεριέχει τις πρακτικές της καταστολής και της κερδοφορίας. Σε αυτήν την κατηγορία εντάσσονται και ο λόφος του

Στρέφη, το πάρκο Δρακοπούλου και η πλατεία Εξαρχείων για τα οποία το αυτοοργανωμένο κίνημα παλεύει ενάντια στις αδηφάγες ορέξεις κερδοφορίας και εξευγενισμού τόσο των δήμων όσο και του κράτους συνολικότερα. Ακόμα και τα δέντρα που βρίσκονται στις άκρες των δρόμων στην καλύτερη είναι παρατημένα είτε ακόμα χειρότερα κλαδεύονται από εργολαβικές εταιρείες με ολέθρια αποτελέσματα για τα ίδια.

Το μετρό αποτελεί το πλέον λαοφιλές μέσο μεταφοράς. Κυρίως επειδή έχει συνδυαστεί με την μείωση του χρόνου μετακίνησης. Η αρνητική πλευρά των επιπτώσεων της παρουσίας του μετρό στις γειτονιές έχει αναλυθεί σε παλαιότερο μας κείμενο <https://athens.indymedia.org/post/1619508/>. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι η κοινοπραξία ΑΒΑΞ – GHELLA – ALSTOM που έχει αναλάβει την κατασκευή της γραμμής 4 του μετρό δεν ξεφεύγει από την καπιταλιστική-μεγαλοεργολαβική λογική της μεγιστοποίησης του κέρδους με κάθε τρόπο. Η γραμμή 4 του μετρό διασχίζει πολυπληθείς γειτονιές με ελάχιστο διαθέσιμο πράσινο, που όμως είναι ζωτικό για την υγεία και την ψυχολογία των κατοίκων. Σε κάποιες περιπτώσεις, οι σταθμοί επιλέγεται να κατασκευαστούν σε σημεία που απαιτείται η κοπή μεγάλου αριθμού δέντρων μόνο και μόνο για να μεγιστοποιηθούν τα είδη τεράστια κέρδη της εταιρείας.

Η ιστορία της χωροθέτησης του σταθμού Ευαγγελισμός και των ενστάσεων που έχουν ακολουθήσει, είναι χαρακτηριστική της διαχρονικής λογικής των εταιρειών που λειτουργούν ως "κράτος εν κράτει". Εν ολίγοις, ο σταθμός του μέτρου ήταν προγραμματισμένος να γίνει εντός του πάρκου Ριζάρη κόβοντας περίπου 300 μεγάλα δέντρα. Ένας άλλος εκπρόσωπος του εγχώριου κεφαλαίου, ο εφοπλιστής Ν. Πατέρας για δικούς του λόγους, ζήτησε τη διατήρηση του πάρκου και τη μεταφορά του σταθμού 70 μέτρα βορειότερα όπου δε χρειαζόταν να κοπούν τα δέντρα για να κατασκευαστεί ο σταθμός. Η εταιρεία μετά από την προσφυγή του εφοπλιστή στο ΣΤΕ ζήτησε επιπλέον 50 εκατομμύρια από την ελληνική κυβέρνηση για να μεταφερθεί ο σταθμός χωρίς να αλλάξει ούτε το μέγεθος ούτε καν να διαφοροποιεί η ίδια η κατασκευή. Είμαστε σίγουροι/ες ότι αυτό το σινάφι που αποτελείται από γνήσιους εκπροσώπους του κατασκευαστικού και εφοπλιστικού κεφαλαίου, από την κυβέρνηση των εμπρηστών και το ύψιστο θεσμικό όργανο νομιμοποίησης της αδικίας, θα βρουν μια λύση που θα καλύπτει τα οικονομικά και προσωπικά συμφέροντα όλων τους.

Για την κατασκευή του μετρό στο σταθμό Πανεπιστημιούπολη θα πρέπει να κοπούν περισσότερα από τα δέντρα που επιχειρεί η εταιρεία να κόψει στο πάρκο Ριζάρη. Επίσης, λόγω της φύσης του χώρου θα υποβαθμιστεί και ίσως κοπεί και ένα ακόμα μεγαλύτερο μέρος του δάσους για άλλες παράπλευρες δραστηριότητες που σχετίζονται με την ύπαρξη

του σταθμού του μετρό. Η εναλλακτική και πάλι θα ήταν η μεταφορά του σταθμού μόλις 150μ. ΒΔ όπου δεν υπάρχει δάσος άλλα άφθονος χώρος με χαμηλή βλάστηση.

Στην τσιμεντούπολη που ζούμε και με ένα κράτος εμπρηστή που βλέπει κάθε δάσος μικρό ή μεγάλο σαν μια ακόμα ευκαιρία κερδοφορίας, η υπεράσπιση ακόμα και του τελευταίου δέντρου γίνεται επιτακτική ανάγκη. Κυβέρνηση, τοπική αυτοδιοίκηση και πρυτανικές αρχές αποτελούν επιμέρους συνισταμένες που ελέγχονται από τα ίδια κέντρα εξουσίας για αυτό και έχουν το ίδιο μερίδιο ευθύνης. Και επειδή το δάσος της πανεπιστημιούπολης δεν βρίσκεται απέναντι από εφοπλιστικά γραφεία που έχουν άμεση πρόσβαση στα κέντρα αποφάσεων και παράλληλα διάθεση να ξεπλύνουν τα δικά τους περιβαλλοντικά και όχι μόνο εγκλήματα, η μοναδική ευκαιρία του δάσους είναι η άμεση κινητοποίηση ενάντια σε μια ακόμα προσπάθεια λεηλασίας.

Υ.Γ. Οι τέσσερις φωτογραφίες είναι από την τωρινή περίφραξη για το σταθμό και η μια είναι από το χώρο που έχει δεσμευτεί εδώ και ένα χρόνο για την κατασκευή μιας από τις δυο εξόδους, με αποτέλεσμα την κοπή όλων των δέντρων εντός του.

Μακριά από αυτόκλητους σωτήρες και θεσμικές οδούς, να υπερασπιστούμε τους ελάχιστους πνεύμονες πρασίνου που μας έχουν απομείνει.

Αναρχική Ομάδα Βραχυκύκλωμα